

Súd: Okresný súd Bratislava V
Spisová značka: 22P/52/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1515207292
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Križáková
ECLI: ECLI:SK:OSBA5:2015:1515207292.1

Uznesenie

Okresný súd Bratislava V v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: N. N., nar. XX.XX.XXXX, dieťa rodičov: matka - P. O. N. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. č. XX, W. a otec - G. W. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. č. XX, W., v konaní o návrhu otca o nariadenie predbežného opatrenia takto

rozhodol:

Súd návrh na nariadenie predbežného opatrenia **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Dňa 01.04.2015 bol súdu doručený návrh otca maloletej N., ktorým sa domáha nariadenia predbežného opatrenia, ktorým súd zverí maloletú do jeho osobnej starostlivosti, matke určí vyživovaciu povinnosť a rozsah a podmienky jej styku s maloletou bez bližšej špecifikácie. Návrh bol odôvodnený tým, že právoplatným rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 22P 317/2011-580 zo dňa 13.11.2013, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 19.08.2014 bolo rozvedené manželstvo rodičov maloletej N. s tým, že na čas po rozvode bola maloletá zverená do osobnej starostlivosti matky s tým, že zastupovať maloletú a spravovať jej majetok budú obaja rodičia, otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu maloletej sumou 200,- eur mesačne a jeho styk s maloletou upravil tak, že je oprávnený stretávať sa s ňou každý párny kalendárny týždeň od piatku 16,30 hod do nedele 19.00 hod a v každom každom nepárny kalendárny týždeň v utorok a vo štvrtok od 16.30 hod do 19.00 hod s tým, že si otec maloletú preberá od matky a matke ju odovzdáva v mieste jej bydliska a matka je povinná maloletú na styk s otcom pripraviť. Na Okresnom súde Bratislava V prebieha vykonávacie konanie pod sp. zn. 2Em 5/2013, v ktorom otec ako oprávnený sleduje súdom deklarovaný záujem maloletej na styk s otcom v súdom stanovenom čase, v ktorom bola matka viackrát súdom vyzvaná na dobrovoľné a bezvýhradné plnenie si povinností v zmysle právoplatného rozsudku súdu a matke boli v dôsledku jej postoja dokonca pozastavené aj vyplácanie prídavkov na dieťa, nakoľko od rozhodnutia súdu nebol ani raz realizovaný určený styk počas víkendov a zo strany matky došlo k zmareniu viac ako 90 % vymedzeného styku s maloletou, o čom svedčia jeho podania označené ako doplnenie informácií k podaniu do spisu vykonávacieho konania. Styk určený súdom bol doposiaľ zmarený v súhrne 57 krát a od 24.02.2015 matka zmarila dokonca každý súdom nariadený styk. Súd koná na návrh otca vo veci zmeny rozhodnutia o osobnej starostlivosti o maloletú pod sp. zn. 22P 81/2014, nakoľko to predstavuje jediné možné východisko, ktorým sa môže zachovať kontinuita vzťahov tak otca a dcéry, ako aj matky a dcéry. Konanie súdu je však neefektívne a zdĺhavé, keďže od návrhu otca, ktorý podal v novembri 2014 súd do dnes vykonal len jedno pojednávanie o prezverení a jedno pojednávanie o výchovnom opatrení, a síce rozhodol o znaleckom dokazovaní, nebolo otcovi zatiaľ doručené ani len oficiálne ustanovenie znalca, otázky na znalca a už vôbec nie pozvanie na znalecké dokazovanie, pričom súd avizoval časový rozsah na znalecký posudok v rozmedzí 70 dní. Matka napriek opakovaným poučeniam a sankciám zo strany súdu naďalej marí styky s tvrdením, že nič neporušuje a ani nemarí. Otcovi neumožňuje s dcérou sa ani len vidieť a ani porozprávať. Od právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu otcovi ani raz neponúkla alternatívnu formu, rozsah styku. Nevivíja žiadne úsilie zachovať jeho vzťah s dcérou, právo naopak izoluje ju, programuje jej ľahko ovplyvniteľnú myseľ a stavia ju do pozície, v ktorej sa jej nechce tráviť čas s otcom, straší ju jeho priateľkou. Matka žiadnym spôsobom nereflektuje záujem maloletej

vyrastať v korelácii s otcom a to ani len v súdom stanovenom čase, či otcovi upiera aj jeho postavenie ako otca maloletej a porušuje tým jeho rodičovské práva, pričom intenzita narušenia už tak krehkého vzťahu s dieťaťom sa dostala do štádia, že maloletá je programovaním zo strany matky schopná vyčleniť otca zo svojho života. Týmto sa matka na dieťaťi dopúšťa psychického týrania, v rámci ktorého pri nej vyvoláva konflikt lojality, kedy sa maloletá bojí prejaviť pred matkou akékoľvek pozitívne emócie voči otcovi. Matka maloletú naďalej programuje a učí, že ju mal otec ako malú sexuálne zneužívať a to napriek tomu, že toto účelové krivé obvinenie matky polícia odmietla už v júli 2014, čím je daná bezprostredná hrozba trvalého poškodenia psychiky maloletej. Vyjadril presvedčenie, že je nevyhnutné, aby takýto protiprávny stav pričinením súdu okamžite skončil a začal byť reflektovaný súdom deklarovaný záujem maloletej vyrastať pod výchovným vplyvom oboch rodičov, čo je v konečnom dôsledku najdôležitejšie právo dieťaťa - právo na oboch rodičov. Dcéra v prípade vymanenia sa spod vplyvu matky, ktorá otcom opovrhuje a prehlbuje u dieťaťa syndróm zavrhnutého rodiča, nemá s otcom žiaden problém, čo mal za potvrdené čestnými prechláseniami viac ako 12-tich tretích osôb a foto a videodokumentáciou založenou v spisoch sp. zn. 22P 317/2011, 2Em 5/2013 a 22P 81/2014. Po viac ako roku porušovania právoplatného predbežného opatrenia tunajšieho súdu, následnom porušovaní rozsudku Krajského súdu v Bratislave od septembra 2014 má za to, že na strane maloletej došlo k zmene a vzhľadom na jej vývoj a už vykonané znalecké dokazovanie sa vyskytla potreba zmeny zverenia rodičovi, ktorý rešpektuje a uznáva úlohu a význam druhého rodiča v živote maloletej. Otec vyjadril presvedčenie, že pominul dôvod, pre ktorý bol vynesený rozsudok odvolacieho súdu, pretože je trvalo marený zo strany matky. Preto sa v tomto konaní objavil nový dôvod dočasnej a naliehavej úpravy pomerov účastníkov konania a tým je zmena zverenia maloletej vzhľadom na požiadavky dané Dohovorom o právach dieťaťa. Je naliehavo potrebné zmeniť zverenie maloletej, nakoľko kontinuita ako dôvod rozsudku odvolacieho súdu odpadol, pričom je tu preukázané nerešpektovanie významu otca v živote maloletej zo strany matky, čím existujúca úprava a najmä reálne porušovanie právneho stavu nespĺňa požiadavky dané Dohovorom a nie je vo výlučnom záujme maloletej. Uviedol, že považuje za potrebné, aby konajúci súd jasne zadefinoval existujúci naliehavý dôvod na úpravu pomerov medzi účastníkmi konania, ktorým je potreba zmeny zverenia maloletej do meritórneho rozhodnutia vo veci, ktoré bude následne vychádzať z úvah súdu a jasne zadefinuje záujem maloletej. Mal za to, že bolo dostatočne preukázané, že aktuálny stav nie je v súlade s legislatívou a záujmami maloletej a preto vyžaduje kvalitatívnu ako aj kvantitatívnu zmenu, čo by mal súd vzhľadom na znenie Dohovoru reflektovať už počas konania nie len v samotnom rozhodovaní vo veci samej. Uviedol, že nenariadením nového predbežného opatrenia v zmysle návrhu otca by došlo de facto ku kvázidefinítivnej úprave rodičovských povinností a práv, nakoľko maloletá od 24.02.2015 netrávi s otcom žiaden čas. Nekonaním súdu sa tak nevytvorila ochrana práv otca ako rodiča maloletej, no najmä je tu markantná absencia ochrany záujmu maloletej. Mal za to, že požadovaným rozhodnutím je možné zabrániť psychickej deformácii maloletej a jej pohľadu na otca, čím sa docieli odstránenie 16 mesiacov trvajúceho protiprávneho stavu, ktorý vznikol sústavným pôsobením matky na psychiku dieťaťa.

K návrhu otec nepripojil žiadne listinné dôkazy.

Z rozhodovacej činnosti súdu je mu známe, že na tunajšom súde prebieha pod sp. zn. 22P 81/2014 na návrh otca odôvodnený obdobným skutkovým základom konanie vo veci samej o zmenu zverenia maloletej s totožným petitom, ako v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia. Vo veci súd po prvom pojednávaní vo veci pristúpil k nariadeniu znaleckého dokazovania. Uznesením tunajšieho súdu č.k. 22P 88/2014-4 zo dňa 21.11.2014 bol zamietnutý obdobný návrh otca na nariadenie predbežného opatrenia zo dňa 18.11.2014 odôvodnený konaním matky do dňa podania tohto predchádzajúceho návrhu a to z dôvodov, že vyhovie návrhu by bezvýhradne nahrádzalo rozhodnutie vo veci samej; styk otca s maloletou je upravený vykonateľným súdnym rozhodnutím v potrebnom rozsahu na zachovanie vzťahu otca s maloletou, pričom však doterajší neúspešný výkon tohto rozhodnutia a z toho prameniaca pochopiteľná frustrácia na strane otca nemôže predstavovať dôvod na okamžitý zásah vo forme predbežného opatrenia, keď navyše požadovaným rozhodnutím by, tak ako už bolo uvedené, súd fakticky neprípustne prejudikoval rozhodnutie vo veci samej. Závažné výhrady otca, ktoré nepochybne môžu mať mimoriadne negatívny dopad na psychiku maloletej a jej vzťah k otcovi, musia byť verifikované v procese riadneho dokazovania, ktoré však presahuje možnosti konania o nariadenie predbežného opatrenia. Navyše okamžité vyňatie maloletej z výchovného prostredia matky, v ktorom sa nachádza od času manželskej krízy rodičov, jednoznačne nie je v najlepšom záujme dieťaťa, keď by narušilo stabilitu jeho výchovného prostredia a celkovo jeho výchovy. Aj vzhľadom na stále útlý vek maloletej a jej nepochybnú veku primeranú fixáciu na osobu matky, musel súd citlivo zvažovať ohrozenie práva

dieťaťa na oboch rodičov a jeho potrebu istoty a bezpečia, ktorá v danom prípade preváži. Súd má za to, že poskytnutím bezodkladnej ochrany jednému z ohrozených práv dieťaťa (práva na budovanie vzťahu k rodičovi, ktorému nie je zverené do osobnej starostlivosti), ktorého realizácia je navyše otázkou dlhodobejšieho postupného budovania, by v danom prípade išlo na ujmu dieťaťa v dôsledku ohrozenia jeho základných životných istôt. Hoci súčasná situácia nie je jednoznačne na prospech dieťaťa, náhla, pre dieťa neočakávaná a nepochopiteľná zmena výchovného prostredia a jeho zverenie otcovi, vzťah ku ktorému je vychádzajúc aj z obsahu návrhu zjavne negatívne ovplyvnený dlhodobejšie riadne nerealizovaným vzájomným stykom, by však pre dieťa predstavovala ohrozenie, ktoré by v konečnom dôsledku mohlo mať omnoho závažnejšie negatívne následky na jeho psychosomatický rozvoj, než aktuálne pretrvávajúci stav.

Vzhľadom na okolnosti, ktoré vyšli najavo aj z návrhu otca na nariadenie predbežného opatrenia zo dňa 18.11.2014 súd z úradnej povinnosti začal pod sp. zn. 22P 46/2015 konanie o uloženie výchovného opatrenia, v ktorom bolo rozhodnuté rozsudkom zo dňa 19.03.2015 a to tak, že súd maloletej N. N., narodenej XX.XX.XXXX a jej rodičom uložil povinnosť podrobiť sa odbornému poradenstvu v OZ Pomoc ohrozeným deťom (Centrum Nádej), Mokrohájska č 3, Bratislava s tým, že rodičia a maloletá, ktorej účasť je povinná zabezpečiť matka, sú povinní zúčastniť sa na nariadených stretnutiach, ktorých presná špecifikácia a rozsah budú určené povereným pracovníkom Centra Nádej, pričom súd bude sledovať výkon nariadeného výchovného opatrenia v 2 - mesačných intervaloch.

Podľa § 102 ods. 1 O.s.p. ak treba po začatí konania dočasne upraviť pomery účastníkov alebo zabezpečiť dôkaz, pretože je obava, že neskôr ho nebude možné vykonať alebo len s veľkými ťažkosťami, súd na návrh neodkladne nariadi predbežné opatrenie alebo zabezpečí dôkaz.

O nariadení predbežného opatrenia inak platí i ust. § 74 O.s.p. a nasledujúce.

Podľa § 74 ods. 1 O.s.p. pred začatím konania môže súd nariadiť predbežné opatrenie, ak je potrebné, aby dočasne boli upravené pomery účastníkov, alebo ak je obava, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený.

Okrem iného predbežným opatrením môže súd uložiť účastníkovi (povinnosť), najmä aby platil výživné v nevyhnutnej miere (§ 76 ods. 1 písm. a)), alebo aby odovzdal dieťa do starostlivosti druhého z rodičov alebo do starostlivosti toho, koho označí súd (§ 76 ods. 1 písm. b) O.s.p.).

Účelom inštitútu predbežného opatrenia je rýchla a dočasná úprava právnych pomerov účastníkov, ktorá však zásadne nemôže prejedukovať práva a záujmy účastníkov. V konaní o starostlivosti súdu o maloleté deti môže byť tiež nariadené predbežné opatrenie, avšak súd musí starostlivo uvážiť, či sú pre také opatrenie splnené všetky zákonné podmienky.

Keďže predbežné opatrenie nie je končným rozhodnutím, jeho nariadením navrhovateľ nenadobúda práva, o ktorých bude rozhodnuté až rozhodnutím vo veci samej. Z charakteru predbežného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením súd nemusí zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie končného rozhodnutia a pri zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený na dokazovanie. To však neznamená, že súd môže vydať predbežné opatrenie len na základe tvrdení navrhovateľa, bez osvedčenia aspoň základných skutočností, ktoré by umožnili prijať záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, a bez osvedčenia nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy (viď rozhodnutie IV. ÚS 84/9).

Cieľom predbežných opatrení v občianskom súdnom konaní, ktorým je provizórna (dočasná) úprava pomerov účastníkov konania s cieľom umožniť ničím nerušené rozhodovanie vo veci samej. Dočasné rozhodnutie môže slúžiť aj ako záruka efektívnosti budúceho núteného výkonu súdneho rozhodnutia. Takéto rozhodnutie je dočasné, nie je rozhodnutím vo veci samej, obmedzuje sa na dosiahnutie len predbežných účinkov, neprejedukuje výsledok konania pred súdom. Zásahy a dôsledky predbežného

opatrenia, pokiaľ ide o právne postavenie dotknutých osôb, sa musia minimalizovať so zreteľom na jeho zabezpečovací charakter. Preto predbežné opatrenie v zásade nemôže obsahovať výrok, ktorý by sa rovnal výroku vo veci samej.

V posudzovanej veci súd po oboznámení sa s obsahom návrhu otca ako aj obsahom spisov v ostatných vzťahujúcich sa konania dospel k záveru, že ani vzhľadom na odstup času od posledného návrhu otca na nariadenie predbežného opatrenia do právoplatného skončenia meritórneho konania o zmenu zverenia vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 22P 88/2014 podmienky splnené neboli. V prvom rade je vzhľadom na totožný petit návrhu opakovane uviesť, že vyhovie takémuto návrhu by neprípustne bezvýhradne nahrádzalo rozhodnutie vo veci samej. Styk otca s maloletou je naďalej upravený vykonateľným súdnym rozhodnutím v potrebnom rozsahu na zachovanie vzťahu otca s maloletou a pokiaľ matka od 26.02.2015 otcovi neumožňuje ani stretávanie sa s dieťaťom počas týždňa, je toto opätovne potrebné riešiť v rámci vykonávacieho konania. Naďalej platí, že doposiaľ neefektívny výkon tohto rozhodnutia a z toho prameniaca pochopiteľná stav frustrácie na strane otca nemôže predstavovať dôvod na okamžitý zásah vo forme predbežného opatrenia. Otec má možnosť či už prostredníctvom súdu alebo priamo prostredníctvom orgánov činných v trestnom konaní iniciovať, resp. podniknúť voči matke príslušné právne kroky za účelom jej prípadného trestnoprávneho postihu. Závažné výhrady otca, ktoré nepochybne môžu mať mimoriadne negatívny dopad na psychiku maloletej a jej vzťah k otcovi, ktoré musia byť verifikované v procese riadneho dokazovania presahujúceho možnosti konania o nariadenie predbežného opatrenia, boli zohľadnené v konaní o nariadenie výchovného opatrenia, v ktorom bolo medzicasom rozhodnuté a v dohľadnej dobe je možné očakávať zahájenie odborného poradenstva práve s cieľom zlepšenia situácie v rodine. Navyše súd opakovane zdôrazňuje, že v prípade reálnosti tvrdení o pokračujúcom vplyve matky na maloletú a jej cielené pripútavanie k svojej osobe a zastrašovanie otcom, resp. jeho súčasťou partnerkou, by okamžité vyňatie maloletej z výchovného prostredia matky, v ktorom sa nachádza od času manželskej krízy rodičov, jednoznačne naďalej nebolo v najlepšom záujme dieťaťa, keď by narušilo stabilitu jeho výchovného prostredia a celkovo jeho výchovy. Aj vzhľadom na stále útlý vek maloletej a jej nepochybnú vekú primeranú fixáciu na osobu matky, musel súd opätovne citlivo zvažovať ohrozenie práva dieťaťa na oboch rodičov a jeho potrebu istoty a bezpečia, ktorá v danom prípade preváži. Súd má naďalej za to, že poskytnutím bezodkladnej ochrany jednému z ohrozených práv dieťaťa (práva na budovanie vzťahu k rodičovi, ktorému nie je zverené do osobnej starostlivosti), ktorého realizácia je navyše otázkou dlhodobejšieho postupného budovania, by v danom prípade išlo na ujmu dieťaťa v dôsledku ohrozenia jeho základných životných istôt. Hoci súčasná situácia nie je jednoznačne na prospech maloletej a ako už bolo uvedené bolo v tejto súvislosti maloletej a rodičom uložené výchovné opatrenie s cieľom jej zlepšenia, náhla, pre dieťa neočakávaná a nepochopiteľná zmena výchovného prostredia a jeho zverenie otcovi, vzťah ku ktorému je vychádzajúci aj z obsahu návrhu zjavne negatívne ovplyvnený dlhodobejšie riadne nerealizovaným vzájomným stykom, by však pre dieťa predstavovala ohrozenie, ktoré by v konečnom dôsledku mohlo mať omnoho závažnejšie negatívne následky na jeho psychosomatický rozvoj, než aktuálne pretrvávajúci stav. V tejto súvislosti súd nemohol bez ďalšieho zohľadniť ako smerodajné dôkazy nekomplikovaného vzájomného vzťahu dieťaťa a otca, na ktoré otec poukazoval vo svojom návrhu (čestné prehlásenia tretích osôb, obrazové záznamy), keď vzhľadom na samotným otcom tvrdenú zriedkavosť styku nemajú relevantnú výpovednú hodnotu, keďže ide o správanie sa dieťaťa v relatívne krátkom časovom úseku, s vedomím skorého návratu k matke, pričom je jednoznačné, že by dieťa absolútne odlišne prežívalo nútenú dlhodobejšiu separáciu od matky.

Splnenie zákonných podmienok na eventuálnu zmenu zverenia maloletej Zoje je riešené už v začatom konaní vo veci samej, v ktorom sa vykonáva pre konečné rozhodnutie nevyhnutné dokazovanie plne v súlade s príslušnými procesnými predpismi.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Bratislave do 15 dní odo dňa jeho písomného doručenia, písomne, trojmo alebo ústne do zápisnice.

Z písomne podaného odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sa ním sleduje, musí byť podpísané a datované. V odvolaní sa má ďalej uviesť, proti ktorému rozhodnutiu, resp. výroku rozhodnutia smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť).

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.